

त्रिपुरा त्रिपुरादेवी त्रिपुराज्ञाकारी सदा ।
त्रिपुरासन्निकर्षणा त्रिपुरापरिचारिका ।
त्रिपुरापुरसंस्था तु या राधा पद्मिनी परा ॥
नानासौभाग्यसम्पन्ना नानाभरणभूषिता ।
सौत्रं सहस्रनामाख्यं कथितं तव भक्तितः ॥
एतत् सौत्रं च मन्त्रं च कवचं च वरानने ।
कल्पे कल्पे च देवेशि प्रपठेद्यदि मानवः ॥
उपास्य राधिकां विद्यां केवलं कमलेक्षये ।
बहुकालेन देवेशि उपविद्यापि सिध्यति ॥
पद्मिनी राधिका विद्या उपविद्यासु निश्चिता ।
महाविद्यां महेशानि उपास्य यततः स्वयम् ॥
प्रकटं परमेशानि राधामन्त्रेण सुन्दरि ।।
ऋष्य नाम सहस्राणि प्रकटे यत्तु श्रूयते ॥
लक्ष्यस्तु कालिकासाक्षात् राधाप्रकृतिपद्मिनी ।
हे लक्ष्य राधे गोविन्दे इदमुच्चार्य यततः ॥
सदासौ वैष्णवो देवि सर्वत्रैव प्रकाशते ।
गोविन्दो यस्तु देवेशि स्वयं त्रिपुरसुन्दरी ॥
विना मन्त्रं विना होमं विना पूजां विना वलिम् ।
विना गन्धं विना पुष्पं विना निबोदितां क्रियाम् ॥
प्रणामायामं विना ध्यानं विना भूतविशोधनम् ।
विना जपं विना दानं येन राधा प्रसीदति ॥
राधासहस्रनामाख्यसौत्रमार्गेण पार्ष्वति ।
बो जपेदेव्यं मन्त्रं राधिकात्मनमेव च ॥
स पतेन्नरके घोरे यावद्विन्नाश्चतुर्दश ॥
शुक्ला गुरुमुखान्मन्त्रं वैष्णवो भक्तितत्परः ॥
ततः पुरश्चरौं कुम्भ्यादेकविंशतिखण्डकम् ।
पूर्वाभिषेकवित्तस्य ततो गुरुपदार्चनम् ॥
विना पूर्वाभिषेकश्च भवात्सौ पारमिष्कृति ।
अज्ञस्य तस्य दुर्लभेनिरये पवनं भवेत् ॥
सत्वं सत्वं महेशानि सत्वं सत्वं वदान्यहम् ।
भवात्स्वितरयं नास्ति विना पूर्वाभिषेचनम् ॥
नानागमपुराणानि वेदवेदाङ्गशास्त्रतः ।
मयोद्धृतं महेशानि सारं पूर्वाभिषेचनम् ॥
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन कुम्भात् पूर्वाभिषेचनम् ।
लक्षा पूर्वाभिषेकश्च पठेत् राधास्तवं प्रिये ॥
स्तवपाठात्केशानि स भवेद्भवन्दनः ।
सौत्रं सहस्रनामाख्यं न यस्य जपतो मशुम् ॥
राधाहृदयस्य देवेशि तस्य पापफलं ऋष्य ।
कुम्भीपाके स पथित यावदे ब्रह्मणः श्रुतम् ॥
निम्बगानां यथा श्रेष्ठा भवेद्गागीरणी प्रिये ।
वैष्णवानां यथा श्रेष्ठः प्रकृतीनां यथा सती ॥
पुत्रवार्ता यथा विष्णुनेत्रजायां यथा शशी ।
स्तवनाथ यथा श्रेष्ठं राधासौत्रमिदं प्रिये ॥
जपपूजादिकं यद्यद्बलिहोमादिकल्पया ।
श्रीराधासौत्रपाठस्य कलां नाहति बोद्धुमीम् ॥
इति वासुदेवरहस्ये राधातन्त्रे द्वाविंशत् पटले
सहस्रनामासौत्रम् ॥३॥ अथ राधाकवचम् ।

श्रीपार्ष्वणुवाच ।

“केजासवादिन् भगवन् भक्ताशुयहकारक ।
राधिकाकवचं पुण्यं कथयस्व मम प्रभो ।
यद्यस्ति कवचा नाथ त्राहि मां दुःखतो भयात्
लभेव प्ररक्षं नाथ शूलपाखे पिनाकधक् ॥

श्रीमहादेव उवाच ।

ऋष्युष्य गिरिजे तुभ्यं कवचं पूर्वैस्त्रितम् ।
सर्वरक्षाकरं पुण्यं सर्वहृत्वाहरं परम् ॥
हरिभक्तिप्रदं साक्षात् भुक्तिसुक्तिप्रसाधनम् ।
त्रैलोक्याकर्षणं देवि हरिसान्निध्यकारणम् ॥
सर्वत्र जयदं देवि सर्वशत्रुभयापहम् ।
सर्वेषाञ्चैव भूतानां मनोवृत्तिकरं परम् ॥
चतुर्दशसुक्तिजनकं सदानन्दकरं परम् ।
राजसूयान्धमेधानां यज्ञानां फलदायकम् ॥
इदं कवचमज्ञात्वा राधामन्त्रं च यो जपेत् ।
स चाप्नोति फलं तस्य विघ्नस्तस्य पदे पदे ॥
ऋषिरस्य महादेवोऽशुष्टुपुण्ड्रः प्रकीर्तितम् ।
राधास्य देवता प्रोक्ता रां बीजं परिकीर्तितम् ॥
धर्माधिकाममोक्षेण विनियोगः प्रकीर्तितः ।
श्रीराधा मे शिरः पातु जलाटं राधिका तथा ॥
उषभाशुसता दन्तान् चिबुकं गोपनन्दिनी ।
चन्द्रावली पातु गण्डं लिङ्गं लक्ष्मिप्रिया तथा ॥
कण्ठं पातु हरिप्राणा हृदयं विजया तथा ।
बाहू द्वौ चन्द्रवदना उदरं सुवल्लखा ॥
कटिं योगान्विता पातु पादौ सौभद्रिका तथा ।
नखान् चन्द्रमुखी पातु गुल्फौ गोपालवल्गवा ॥
सुखं विधुमुखी पातु गोपी पदतलं तथा ॥
शुभप्रदा पातु पृष्ठं कुक्षी श्रीकान्तवल्गवा ।
गुरुदेशं जरा पातु हरिणी पातु सर्वतः ॥
वाक्चं वाणी सदा पातु घनागारं पुनश्चरी ।
पूर्वां दिशं लण्णरता लण्णप्राणा च पश्चिमाम् ॥
उत्तरां हरिता पातु दक्षिणां उषभाशुजा ।
चन्द्रावली नैशमेव दिवा खेडितमेखला ॥
सौभाग्यदा मध्यदिने सायाह्ने कामरूपिणी ।
रौद्री प्रातः पातु मां हि गोपिनी रजनीक्षये ॥
हेतुदा सङ्घवे पातु कीमला च दिवाह्निके ।
शेषापरारहसमये श्रमिता सर्वसन्निवृ ॥
योगिनी भोगसमये रतौ रतिप्रदा सदा ।
कामेशी कौतुके निव्यं योगे रत्नावली मम ॥
सर्वदा सर्वकार्येषु राधिका लण्णमानसा ।
इत्येतत् कथितं देवि कवचं परमाद्भुतम् ॥
सर्वरक्षाकरं नाम महारक्षाकरं परम् ।
सर्वार्थसिद्धिस्तस्य स्यात् यद्यन्मनसि वसेते ॥
राजद्वारे सभायाश्च संग्रामे शत्रुसङ्घटे ।
प्राणार्थनाशसमये यः पठेत् प्रयतो नरः ।
तस्य सिद्धिर्भवेद्देवि न भयं विद्यते क्वचित् ॥
आराधिता राधिका च तेन सर्वं न संशयः ।
गङ्गाक्षानात् हरिर्नामयहणात् यत् फलं लभेत् ॥
तत् फलं तस्य भवति यः पठेत् प्रयतः शुचिः ।
हरिद्वारोचना चन्द्रमन्त्रितं हरिचन्दनम् ॥
लक्षा लिखित्वा भूर्जं च धारयेत् मन्त्रके मुखे ।
कच्छे वा देवदेवेशि स हरिर्नाथ संशयः ॥
कवचस्य प्रसादेन ब्रह्मा ऋषिं स्थितं हरिः ।
संहरत्साहं नियतं करोमि कुर्वते तथा ॥
वैष्णवाय च शङ्खाय विरागगुह्यश्रीलिने ।
दद्यात् कवचमर्थग्रमन्त्रया नाशमाश्रुयात् ॥
इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानान्धतवारो पञ्चरात्रे

सर्वरक्षाकवचं समाप्तम् ॥ * ॥ (राधातन्त्रोक्त-
राधिकाकवचं यथा,—

देवुवाच ।

“देवदेव महादेव ऋषिस्थित्यन्तकारक ।
राधिकाकवचं देव कथयस्व दयानिधे ॥

ईश्वर उवाच ।

ऋष्य देवि वरारोहे कवचं जनमोहनम् ।
गोपितं सर्वतन्त्रेषु इदानीं प्रकटीकृतम् ॥
या राधा त्रिपुरा द्रुती उपविद्या सदा तु सा ।
उपविद्याक्रमाद्देवि कवचं ऋष्य पार्ष्वति ॥
जपपूजाविधानस्य फलं सर्वैस्त्रिद्विदम् ।
यत्र तत्र न वक्तव्यं कवचं गोपितं महत् ॥
भक्तिहीनाय देवेशि द्विजनिन्दापराय च ।
न श्रुदयाजिप्रियाय वक्तव्यं परमेश्वरि ॥
शिव्याय भक्तियुक्ताय शक्तिरीचाराय च ।
वैष्णवाय विशेषेण गुरुभक्तिपराय च ॥
वक्तव्यं परमेशानि मम वाक्यं न चान्यथा ॥
अस्य श्रीराधात्रैलोक्यमङ्गलकवचस्य गोपिका
ऋषिरशुष्टुपुण्ड्रः श्रीराधिका देवता महा-
विद्यासाधनगोप्यर्थं विनियोगः ॥
ॐ पूर्वे च पातु सा देवी रत्निकी शुभदायिनी ।
द्वौ पश्चिमे पातु सत्वा सर्वकामप्रपूरणी ।
यान्तां द्वौ चाम्बवती पातु सर्वकामफलप्रदा ।
उत्तरे पातु भद्रा द्वौ भद्रशक्तिसमन्विता ।
ऊर्ध्वे पातु महादेवी द्वौ लक्ष्मिप्रिया यशस्विनी ।
अधश्च पातु मां देवी ऐं पातालतलवासिनी ।
अधरे राधिका पातु ऐं पातु हृदयं मम ।
नमः पातु च सर्वान्ङ्गं देवता च पुनः पुनः ।
सर्वत्र पातु मे देवी ईश्वरी सुवनेश्वरी ।
ऐं द्वौ राधिकायै द्वौ ऐं शिरः पातु मां द्वौ
द्वौ राधिकायै द्वौ द्वौ दक्षबाहुं रचतु मम ।
द्वौ द्वौ राधिकायै द्वौ द्वौ नाभाङ्गं रचतु
पद्मिनी पद्मगन्धिनी । ऐं द्वौ राधिकायै ऐं
ऐं दक्षपादं रचतु मम । द्वौ द्वौ ऐं ऐं
राधिकायै द्वौ द्वौ ऐं ऐं द्वौ द्वौ ॐ
सर्वान्ङ्गं मम रचतु । द्वौ राधिकायै द्वौ
वामपादं रचतु सदा पद्मिनी । द्वौ राधि-
कायै द्वौ अक्षियुग्मं रचतु मम । ऐं राधि-
कायै ऐं कर्णयुग्मं सदा रचतु भम । द्वौ
राधिकायै द्वौ नावायुग्मं सदा रचतु मम ।
ॐ द्वौ राधिकायै ॐ द्वौ दन्तपङ्क्तिं सदा
पातु सरस्वती । द्वौ सुवनेश्वरी जलाटं पातु
द्वौ काली मे सुखमकलं सदा पातु । द्वौ द्वौ
द्वौ महिषमर्दिन्यै द्वौ द्वौ महिषमर्दिनी
द्वारकावासिनी सहस्रारं रचतु सदा मम ।
ऐं द्वौ ऐं मातङ्गी हृदयं सदा मम रचतु ।
द्वौ ऐं द्वौ उग्रतारा नाभियुग्मं सदा रचतु
मम । द्वौ ऐं द्वौ सुन्दरी द्वौ ऐं द्वौ
खाधिष्ठानं जिह्वाम्बुजं रचतु मम । नं ऐं नं
पृथिवी गुदमकलं रचतु मम । ऐं ऐं ऐं
बलमा ऐं ऐं ऐं स्तनद्वयं रचतु मम । ह्रीं
भैरवी ह्रीं ह्रीं स्तनद्वयं रचतु मम । ह्रीं